

Voor Wie Haast Heeft – opus 296

Dagenlang loop ik vol met twijfels
Woorden branden in mijn hoofd
Wie wil zich over mij ontfermen
Tot het licht buiten is gedoofd

Bij de pakken neer is wel het laatste dat ik doe
Ik graaf me in je schoot en voel me net zoals toen
Al mijn krachten zijn paraat, ik worstel naar het licht
Niets dat mij kan stuiten en veel waarop ik mij hoopvol richt

Voor wie haast heeft
Is alles veel te ver
Rennen heeft geen zin
Spoed is zelden goed
Tijd is niet te kloppen
Geen doel komt dichterbij

Voor wie haast heeft
Komt alles veel te laat
Rennen heeft geen zin
Spoed is zelden goed
Tijd is niet te kloppen
Geen doel komt dichterbij

Blijven wachten, dagen nachten
Jaren op een rij
Blijven wachten, dagen nachten
Jaren op een rij

Morgen staat de zon met mij weer op
Morgen staat de zon met mij weer op

Het begint van voor af aan
Opnieuw een dag te gaan

Woorden dwalen in een eeuwigheid heen en weer

Als een kind zijn moeder kwijt
Ben ik op zoek
Stad en land tot de horizon
Voortijdig valt het doek

1 maart 1996